

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

פ"א
שנה ב'
פרשת ויגש
תשפ"ה

השיעור השבועי
לאזכרות פרשת וישב

חיזוקים קצרים שנאמרו
לאחר שיעור הדף גמרא

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

השיעור השבועי לאנרכים פרשת וישב תשפ"ה

בשילוב סיום מסכת בבא בתרא – ביום רביעי פרשת וישב בעיר מאנסי

וכאן אצל רבינו יש הרבה התנגדות מבני המשפחה וחברים.

צדיקים המקרבים אל השי"ת לא ישבו בשלוח

אנחנו נלמד את דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן רכ"ח], יש לכולכם בבית את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, והרי בוודאי יש לכולכם חשק ללמוד את הספר הקדוש, כי רבינו אמר שמי שילמד בספר יהיה בעל תשובה גמור, אבל הרבה פעמים אנשים פותחים את הספר ולא מבינים כלום ולא יודעים מה לעשות, לכן קודם כל נלמד תורה קטנה שכל אחד יכול ללמוד בפנים, וכה דברי רבינו: דע, כשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה שתוכל להחזיר בני אדם בתשובה ולעשות גרים, אזי הוא יתברך בעצמו ככיכול מבקש ורואה שיהיה מחלוקת עליו, כי אין מקבלין גרים לימות המשיח ולא בימי שלמה, מפני שולחן מלכים, כי אז אין מתגייירין מאהבה, רק מחמת שרואין גדולת ישראל, ועיקר חשיבות הגרים הוא, כשמתגייירין בעת שישראל סחופין בעוני ודוחק, ועל כן בהכרח שיהיה מחלוקת על מי שמחזיר בני אדם למוטב ומגיייר גרים, כדי שלא יהיה לו שום שלוח, כי אז מי שמתקרב אליו, הרי זה התקרבות באמת, וזהו וישב יעקב בארץ

צדיקים מבקשים לישב בשלוח

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף, להתחזק ולחזור על דברי רבינו הקדוש, בשילוב סיום מסכת בבא בתרא, אחרי שזכו אנשי שלומינו, ללמוד כל יום דף גמרא, יש הרבה מה לדבר, נדבר קצת מענין לימוד התורה, וקצת חיזוק מהפרשה, השבוע אנחנו גם מתכוננים לחנוכה, מחר אבא שלי מחתן ולא אוכל לתת את השיעור בליל שישי, ולכן נדבר קצת היום, התורה אומרת וישב יעקב בארץ מגורי אביו, ורש"י מביא את דברי חז"ל, ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישב בשלוח, אומר להם הקב"ה, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלוח בעולם הזה. והאמת יש להבין למה באמת אין לצדיקים שלוח, אנחנו נלמד תורה קטנה מרבינו, וזה יתרון את הקושיא החזקה שיש לכל המקורבים החדשים, שתמהים ושואלים, מה קורה כאן, למה ענין רבינו הוא דבר כזה סודי עם כל כך הרבה התנגדות, למה צריך להתחבא כשמגיעים לרבינו, הרי רבינו אומר דיבורים כאלו פשוטים וכאלו יפים ומחזקים, למה רק מי שמגיע לרבינו הוא מבוזה, למה כשהולכים לכל חבורה אחרת רק מקבלים שבח יקר וגדולה,

מעשיות, מעשה ז', במעשה זכוב ועכביש, שקודם שנולד רבינו, הכריזו ושאלו בשמים, מי שיש לו ללמד חובה על הנשמה יבוא, ולא היה מי שילמד חובה, בתוך כך בא הס"מ ורץ וצעק, רבונו של עולם, אם תבוא נשמה זו לעולם, אין לי מה לעשות עוד, ולמה בראתני, השיבו לו: זאת הנשמה צריכה בוודאי לרדת לעולם, ואתה תחשוב לך עצה, ואח"כ חזר עם איש זקן ושחק ואמר, כבר נתתי לי עצה. ואמר מוהרא"ש שאנשי שלומינו ביארו, שהשחוק היא היתה העצה שלו, הרי שומעים שיעורים מרבינו ומתלמידיו המדברים את דיבורי רבינו, ומרגישים ממש שיש 'ביטול הבחירה', כפשוטו וכמשמעו, רואים בעין שאין 'עבר', לא איכפת לי מה היה, אין כזה דבר, אני עשיתי כך וכך, ואני לא יכול יותר לעשות כלום, אלא מתחילים מחדש, ולכן לקח הס"מ עצה שהוא יצחק על כל ענייני רבינו, ולכן אמר הרה"ק הרבי ר' ברוך שכשנשמה כזאת גדולה מגיעה לעולם, חייב להיות שיהיה הרבה ליצנות ומחלוקת על הנשמה, שלא תשב בשלוה.

הסוד של לדבר אל ר' ולהשתוקק אליו

כשר' נתן הגיע בפעם הראשונה לרבינו, רבינו יצא איתו לטייל ואמר לו: נתן'לע מהיום והלאה זה טוב שתשיח את הלב להקב"ה כמו שמדברים אל חבר טוב, ר' נתן כבר היה קודם לכן אצל הרבה צדיקים, אבל את הלימוד הפשוט הזה הוא לא שמע, רבינו מלמד שכל אחד יכול ללכת לפינה ולדבר עם הקב"ה, גם אם אני אברך כולל אני יכול ללכת לצד ולדבר עם ד', וגם אם אני דיין או רב אני יכול לדבר עם ד', וגם אם אני אדם פשוט ביותר, כשרבינו הגיע לברסלב, הוא אמר שהוא מוכן לבוא בתנאי אחד שיביאו לשם לרב, את ר' אהרן, הרב מברסלב, וכשר' נתן הגיע לרבינו אמר לו רבינו, שילך להסתכל בחלוננו של הרב ר' אהרן, והציץ וראה, איך הרב יושב עם שולחן ערוך גדול, ולומד

מגורי אביו, ואיתא במדרש, מגורי אביו, שהיה מגייר גרים כמו אבותיו, מגיורי אביו, ולכן אמרו חז"ל, ביקש יעקב לישב בשלוה מיד קפץ עליו רגזו של יוסף, מחמת שיעקב היה מגייר גרים, לא היה יכול לישב בשלוה, כדי שיהיו הגרים באמת, ואם יהיה לו שלוה לא יוכל לעשות גרים, כי אז אין מקבלים גרים לימות המשיח.

ההתקרבות באמת עם קשיים

רבינו מלמד אותנו, שלא יכול להיות שהצדיק ישב בשלוה, אם הצדיק הזה יכול לקרב נשמות ישראל, אם הצדיק יכול להאיר באנשים התקרבות לד', וליתן להם דרך ללימוד התורה, ושירגישו את הקב"ה, ושידעו שאף פעם לא מאוחר, ולעולם לא להתייאש, ויש להם תמיד לחזור אל הקב"ה, ולהתחנן אל ד' שוב ושוב שרוצים להיות ירא שמים, הלימודים האלו, לא יכולים להיות בדרך כבוד, כי אז ההתקרבות אינה באמת, אלא מפני הכבוד, וכמו שמדברים על רבינו, ככה דיברו על יעקב אבינו, אם הוא באמת כזה צדיק, למה הוא היה צריך לברוח, למה יש לו צרות עם ילדיו, מה הסיפור עם דינה ועם יוסף, והאמת היא, שבגלל שיעקב אבינו האיר תורה ויראת שמים באנשים, היה אסור לו להיות בשלוה, כדי שיתקרבו אליו באמת.

המחלוקת נגד רבינו

בעת שנולד רבינו, הגיעו לברית מילה, הדודים הגדולים, הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבזו זי"ע, והדגל מחנה אפרים זי"ע, ולאחר הברית ביקשה אמו של רבינו, הרבנית פיגא ע"ה, מהאחים, שיברכו את התינוק 'נחמן', שלא יהיה מחלוקת עליו, כי היא ראתה ברוח הקודש מה יהיה, וענה ואמר אחיה הרה"ק הרבי ר' ברוך'ל: פיגאל'ע, זו ברכה שלא אפשרית, כי חייב שיהיה מחלוקת עליו. תסתכלו בסיפורי

יושבים בעבודה עם מזכירות, צריכים לשאול רב, לדעת איך ומה, ורבינו מלמד אותנו ומכניס בנו דיבור של אמת, שהאדם ישאל, רבש"ע האם אני עושה נכון, האם אני צריך להמשיך לעבוד בעבודה הזאת, האם זו הפרנסה שלי.

התפילות לאנשים הפשוטים ביותר

ואחרי זה יש אנשים שעובדים בעבודות אחרות, והוא יכול בקלות לגנוב, הוא יכול להגיד שהמחיר בשוק גבוה יותר, ולתאם את זה עם המוכרים שיגידו שהמחיר גבוה, וככה גונבים כסף עוד ועוד, והוא כבר עשה מאה אלף דולר מזה, אבל ברגע שמתקרבים לרבינו, עושים חשבון הנפש והתבודדות, רבש"ע האם משתלם לי כל העסק הזה, הרי אני לא נשאר כאן, אני כאן לכמה ימים, מה יש לי מזה, אני יודע שיש כל מיני קולות מפוקפקים, שלא לגמרי לפי ההלכה, אבל רבש"ע, אני לא רוצה לעשות משהו מפוקפק, אני רוצה לעשות מה שצריך לעשות באמת, ואני לא מדבר כאן על מי ששאל רב, ועושה את הכל בדרך התורה, רבינו נותן לימודים לכל אחד ואחד, גם אם אתה נהג אוטובוס, של ילדים, אתה מתבודד באמצע ואומר, רבש"ע תעזור לילדים שיגיעו בשלום, ושיצליחו בלימודם, מוהרא"ש היה מספר על סנדלר שהיה מתבודד באמצע תיקון הנעליים, חסידי ברסלב היו נכנסים אליו וחשבו שהם החסידים האמיתיים, וראו שהוא כל כך מקושר להקב"ה, באמצע לדפוק על הנעל הוא מדבר עם ד', רבש"ע אני צריך את זה ואת זה.

איך רואים את השכינה

שכחתי לגמרי מפרשת השבוע, אבל כל הלימודים האלו של רבינו אנחנו רואים בפרשה, אני לא יודע אם כבר הגעתם לחמישי, התורה אומרת וירא אדוניו כי ד' איתו, יוסף הצדיק יושב במצרים, במקום

טור בית יוסף, ובוכה בדמעות שלישי, וכשחזר אמר לו רבינו רציתי להראות לך את זה, איך רב גדול יכול לשבת עם הספרים, ולבכות להקב"ה שרוצה להיות ירא שמים, וכשאומרים לאברך, הרי אתה אברך נורמלי מה אתה קשור לברסלב, צריך לדעת שהלימודים של רבינו שייכים לכל אחד ואחד, גם מי שיושב ולומד כל היום, צריך לבכות אל ד', רבש"ע עזור לי שלא אשכח ממך, שאלמד בשבילך, שאעבוד רק אותך.

להתפלל ולבקש כדי לעבוד את ד'

באמת

לפעמים בן אדם לומד ומתפלל ומתנהג עם כל החומרות והעניינים והוא לא יודע את מי הוא עובד, רבינו סיפר שהיה רב בעיירה אחת, שהמון שנים הוא התפלל לחתול, כי הוא שמע מחוץ לחדרו רעשים, והיה בטוח שאנשים מצטופפים לראות את תפילתו, והוא התפלל בהתעוררות רבתי ועשה הרבה תנועות, ואחרי שנים הוא החליט שהוא חייב לראות מי הם החסידים שלו, והציץ וראה שזה לא יותר מחתול ששותה שם חלב ורוקד שם בלכלוך, ועושה קולות על הדלת, ורבינו מלמד אותנו שבאמצע התפילה והלימוד, יכול אדם לזעוק אל ד', רבש"ע אני רוצה לעבוד אותך באמת, רבינו מלמד את האנשים הפשוטים, היוצאים לעבודה כל יום, כי הם צריכים להביא פרנסה לביתם, ובאמצע העבודה פותחים את הפה, רבש"ע עזור לי, רבש"ע אני יושב כאן במשרד, אני יכול להישרף כאן לעולמי עד, יהודי צריך להתבודד ולעשות חשבון, האם שווה לו בכלל להיות בעבודה, האם כל הפרנסה שווה, עם כל הסיכונים שיש שם וכל האמצעים שהוא יכול ליפול שם ח"ו, חז"ל אומרים 'אם מידי עבירה יצאנו, מידי הרהור לא יצאנו', הרהורי עבירה קשים מעבירה, ירחם השם, אנשים

שאתה מביא לי כוס לשותת, אני רואה שאתה ממלמל משהו עם השפתיים, מה זה מה שאתה עושה? זה כשפים? זה כוחות אנרגיה? אמר לו יוסף הצדיק, אני מדבר אל השי"ת, כשאני הולך להביא לך שתיה, אני מבקש ממנו 'תתנני לחן ולחסד בעיני פוטיפר אדוני', שאתה תהיה מרוצה עם הכוס שאני מביא לך, הרי חז"ל אומרים בסוכה 'שופך לו קיתון על פניו', כשהאדון כועס הוא יכול לשפוך את הכל בחזרה, ואני מבקש מהשי"ת שהאדון יהיה מרוצה, ואת זה ראה פוטיפר, וירא אדוניו כי ד' איתו, כי הוא מדבר אל השי"ת, ולימוד זה היה פעם רק לצדיקי הדור, לאנשים שהם במדרגה כמו יוסף הצדיק, ורבינו נתן לנו במתנה את הלימוד הזה, שגם אנחנו נוכל כל הזמן לדבר אל ד'.

להיות עם השי"ת בתוך כל ענייני העולם הזה

לפני שרבינו לימד אותנו לדבר אל ד', היינו יכולים להיות צדיקים ודבקים בד', רק אם היינו חותכים מעצמינו, רק אם היינו ממש חותכים בגוף שלנו, רק מי שהיה ביכולתו לצום, ורק מי שהיה יכול לעשות גלגולי שלג וללכת למקוה קר, היה יכול להיות ירא שמים וצדיק, אבל להמון עם אין דרך להיות צדיק, והרי אנחנו אנשים פשוטים ואנחנו לא יכולים לעשות את העבודות הקשות האלו, ואז הגיעה הנשמה של רבינו, שגילה לנו שלא צריך לצום, אפשר לאכול, ולא צריך לישון על הרצפה, אלא לישון על מיטה טובה, ולישון מספיק שעות שיהיה לנו כח לעבודת השם, אבל את כל הדברים האלו יש לעשות עם השי"ת, תכין לעצמך נטילת ידיים קודם שאתה הולך לישון, ותקרא קריאת שמע שעל המיטה, ותוציא כמה מילים מהפה אל השי"ת, תספר לו איך עבר היום, ותבקש על היום שלמחרת, ותבטיח שאתה תהיה יותר טוב, ובאמצע

הזוהמא, ופוטיפר הגוי המזוהם רואה שד' איתו, הוא רואה שהשכינה שורה עליו, וכי אתה יודע איך השכינה נראה, בדרך כלל כל סבא רגיל להגיד על נכדו החתן, רואים שהשכינה שורה עליו, איך השכינה נראית, מה אתה רואה, יש אנשים שחושבים שאם הלחיים אדומים זה סימן לשכינה, יש כאלו דמויות שהם כמו השכינה... להם מתירים בישיבה לעשות מה שהם רוצים, יש להם את הציצית כמו השכינה... מוהרא"ש סיפר שיהודי נכנס ל'עצי חיים' ז"ע, ואמר לו, רבי, רואים שהשכינה שורה עליכם, אמר לו הצדיק, וכי אתה יודע איך השכינה נראית, אבל כאן אצל יוסף התורה מעידה שהשכינה שרתה עליו, שד' איתו.

השראת השכינה – הכל בעזרת השם

ומה היא ה'השראת השכינה' שאפשר לראות על האדם, מגלה לנו רש"י, את דברי חז"ל שהיה שם שמים שגור על פיו, יוסף הצדיק דיבר כל הזמן מהשי"ת, וזו היא השראת השכינה, שואלים את יוסף מה נשמע, ברוך השם, אתה תבוא מחר? בעזרת השם, תענה לי כן או לא, והוא שוב עונה, בעזרת השם, זו היא השראת השכינה, יש אנשים שמאוד כועסים שעונים להם, בעזרת השם, הם צועקים, תענה נורמלי, כן או לא, למה אתה כל כך כועס, למה כשעונים לך איזה מילה של ניבול פה אתה לא כועס, למה רק כש'שם שמים שגור על הפה', אז אתה כועס, והוא עוד אומר לאברך, תשאל את ראש הישיבה שלך אם הוא באמת התכוון לך, שבכל דבר אתה תענה, ש'כח אייבערשטער, אולי מספיק כבר, אולי תפסיק כבר לחייך, זה לא בסדר לחייך כל הזמן.

כי ד' איתו – הוא דיבר אל ד'

כשמסתכלים במדרש רואים עוד יותר מהי הפשט 'שם שמים שגור על פיו', פוטיפר אמר ליוסף הצדיק, כל פעם

בשיחות הר"ן, שיחה ע"ו, אין צריכים בלימוד רק האמירה, קח ספר ותתחיל לגרוס, תגיד את התיבות הקדושות של הגמרא, וכך לא יעבור יום אחד בלי לימוד התורה.

הלומדים נמצאים בברסלב

על ידי דרך הלימוד, לא רק שלא יעבור עליך יום בלי לימוד התורה, אלא על ידי הגירסא בסוף תוכל ללמוד הרבה, כשר' נתן נסע ללעמבערג להדפיס את הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן', וראה שם את הלומדים המופלגים, הוא חזר בהתלהבות, האם הם ה'לומדים'? אנחנו לומדים, הם נחשבים ללומדים, ואין עם מי לדבר בלימוד, הם לא לומדים כלום, כאן בברסלב האברכים לומדים באמת, מסיימים עוד מסכת ועוד מסכת, עוד פעם ששה סדרי משנה ועוד פעם, מסיימים מדרש רבה, מדרש תנחומא, מסיימים טור בית יוסף, ולכן רואים המקורבים, שעל הנשמה הזאת שגורמת לכל אחד ללמוד תורה, יש הרבה מחלוקת, כי אם לא, זה כמו ימות המשיח, ואני לא מדבר דווקא על המקורבים שהתקרבו השנה, אני מדבר לכל אחד שרוצה להתקרב מחדש, ושוב עולה על ראשו, למה גיסי נוסע לפלוני, והכל טוב ויפה, אף אחד לא צוחק עליו, ורק על ברסלב צוחקים, רק על היכל הקודש ומוהרא"ש, והתשובה היא, כי כך חייב להיות, וכמה שירצו לתקן את זה לא יצליחו, כמה שתנסה לעשות לחמץ שכאילו היכל הקודש זה משהו יותר יפה... זה לא יעזור לך, כמה שתנסה להגיד לו שבהיכל הקודש מעריכים את האדמו"ר שלו, ומצטטים ממנו דיבורים, זה לא יעזור, נגד ברסלב יש מחלוקת.

אתה נרדם, רבינו לא אומר לנו, אל תישן אל תאכל אל תעבוד תברח למדבריות, רבינו לא אומר לנו להתנתק מהעולם, אלא רבינו אומר לנו, להישאר בתוך כל העולם, ללכת לעבודה, אבל לעשות הכל עם השי"ת, וזו עבודה ששייכת לכל אחד, ולכן השטן התנגד לנשמה כזאת.

דרך הלימוד של רבינו

אנחנו עכשיו בסיום מסכת, אז נדבר קצת מלימוד התורה, וממה שקורה בשיבות, חז"ל אומרים אלף נכנסים לתלמוד ואחד יוצא להוראה, יש בישיבה פלונית כעת אלף בחורים, ומעידים חז"ל שרק אחד מהם יצא להוראה, מתוך אלף בחורי ישיבה רק אחד יכול להיות דיין, ומה יהיה עם כל שאר 999 בחורים, לא יהיה כלום, הולכים ובאים וכו', וכאן מגיע צדיק, ונותן דרך לכל אחד ואחד, רבינו נותן דרך בלימוד התורה, שכל האלף בחורים יוכלו להיות מחוברים לתורה בכל ימי חייהם, שלא יעבור עליהם יום אחד בלי לימוד התורה, את הדרך הלימוד חייב לקבל כל בחור ואברך, רק בן אדם מוסת ובן אדם עיוור לא ירצה לקבל את זה, כל בחור ואברך מחפשים בנרות איך ימצאו איזה דרך ואיזה שיטה ללימוד התורה, ומוצאים איזה קונטרס 'ליקוט דרכי התורה', איך לקנות התורה, מיד קונים את זה, אולי ימצאו איזה דרך ללימוד התורה, אבל אי אפשר לעשות את מה שכתוב שם, כי כתוב שם שמצאו את הצדיק יושב שלשה ימים עם ספר אחד מתוך גיעה בתורה, ואז הוא רואה איזה ספר אחר 'הציבי לך ציונים', ושוב הוא מנסה ומתייאש, ורבינו אומר לכל אברך ובחור: תפתח חומש, תפתח משניות או גמרא, לא משנה מה, שיהיה 'אור החיים הקדוש', העיקר שתתחיל לגרוס את התורה, מישהו שאל אם גם בלימוד אור החיים הקדוש די באמירה, כמובן שהתשובה היא כן, כל דבר של לימוד התורה כך היא הדרך, רבינו אומר

לכבר את האשה ולא לעווב את הבית
בגלל העבודה

בדבר הזה, כי רבינו אמר בחייו, לבוא אליו בר"ה, שבת חנוכה, ובחג השבועות, אבל ר' נתן הבין שלאחר פטירתו רוצה רבינו שנבוא אליו רק לראש השנה, ובשאר הזמנים מתאספים יחד עם חסידי ברסלב, כל אחד בכיתו, וכל אחד מדליק את המנורה בכיתו, כל מי שרוצה לדעת מה זה חנוכה, צריך להתבונן במה שרבינו אומר, [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב'], שימי חנוכה הם ימי הודאה. זה הכל, חנוכה זה לא זמן לנסיעות, זה זמן להודאה, ולא נוסעים לאף מקום.

לעשות את המצוות מתוך שמחה ולא

בכביות

כשמדליקים את המנורה בכית, צריך לעשות את זה עם הרבה שמחה, והרבה התרוממות, ולא לעשות את זה עם הרבה בכיות והרבה רצינות, הסבים שלנו עברו מלחמה קשה, סבא שלי, אבי אמי, הגיע לארה"ב אחרי המלחמה, אחרי שאיבד אשה וילדים, משפחה שלימה, והתחיל הכל מחדש, ולא דיבר ממה שהיה, וכשהגיעו הזמנים הקדושים, הוא פרץ מבכי, כליל הסדר הוא פרץ בבכיות, לכאורה זה נבע מזה, כשהוא ראה את הילדים שלו, דור חדש ההולך בדרך ד', בנים ובנות ההולכים בדרך התורה והצניעות, זה מאוד ריגש אותו והתחיל לבכות, אבל כשמגיע אברך להדליק את המנורה, צריך לעשות את זה עם הרבה שמחה, יש נשים שמתלוננות שהבעל עושה מהמצווה דבר לחוץ ועצוב, למה הוא בוכה ולמה הוא עצבני, אברך צריך לבכות פעם אחת ביום אל ד', בעת ההתבודדות, אבל בעת הדלקת המנורה צריך להיות בשמחה גדולה, להגיע הביתה בזמן הדלקת הנרות, ואת כל ההכנות לעשות לפני הזמן, ועושים את הברכה בשמחה רבה, ושרים יפה, את כל המצוות שיהודי עושה, חייבים לעשות מתוך שמחה, אבל בעיקר צריך לעשות

שום דבר לא יעזור, אבל כמובן שאתה תעשה את מה שהתורה אומרת, תמשיך לכבד את חמ"ך, ותמשיך לכבד את הור"ך, ובוודאי לכבד את האשה, אצל רבינו זה היה דבר חשוב מאוד, לכבד את האשה, יש בליקוטי מוהר"ן תורות יפים בענין זה, מי שמכבד אשתו זוכה לפרנסה, בעולם מקובל שמי שצועק על אשתו יותר, נקרא יותר עובד השם, כמה שהאדם פחות מדבר לאשתו ופחות מסתכל לכיוונה, הוא נקרא יותר 'עובד', אני חייב לדבר מהשבתות שמתארגנים בעבודה, כי אני רואה שהדבר מתרבה, וצריך להגיד מה שחשוב, בן אדם יוצא לעבודה כי הוא צריך פרנסה להביא הביתה, והמעסיק רוצה לארגן שבת התאחדות, אני לא יודע מה הסיבה, אם הוא חושב שככה זה יועיל לעסק, או שחושב שככה לא יבקשו ממנו העלאה, אבל אני כעובד פשוט, וכי אני אעזוב את הבית שלי לשבת בגלל העסק, הרי בשבת אסור לדבר מעסקים, ולמה אעזוב את הבית בגלל העסק, ואם המעסיק רוצה שהעובדים ישתחררו, שיתן לעובד כרטיס טיסה לו ולאשתו, שיסע לכל יעד בעולם, כמובן במקום שיש שם בית כנסת ומקווה, ומה זה הדבר הזה לארגן שבת רק לעובדים, זה דבר מגעיל וגס, ולא צריך לפחד, ומותר לענות למנהל העבודה: אם הבעל הבית רוצה לתת לי כרטיס לחופשה, שיתן לי ולאשתי וניסע לבד שנינו, וכשהוא אומר לך שאתה שובר את העסק, תגיד לו, כן כן, ואחרי זה תגיד לי שקרה משהו בבית ואתה לא יכול לנסוע.

שבת חנוכה בבית

על ראש השנה אמר רבינו לבוא אליו, ואמר שאין דבר יותר גדול מזה, ואמר שהוא יכול לעזור לכולם ולתקן את כולם, ורק בראש השנה נוסעים לבד, אבל בכל מצב אחר, לא נוסעים מהבית, ולא נוסעים לאומאן לשבת חנוכה, נר איש וביתו, בימי החנוכה ישאר כל אחד בביתו, ויש טעות

ויצא מכל הלכלוך והזוהמא, ואחרי זה הוא מתקשר אלי שהוא נכנס לאדמו"ר שלו, והאדמו"ר אמר לו, שיש דבר כזה של גירסא, אבל זה לא בשבילו, אז הוא רוצה לדעת אם להמשיך, שאלתי אותו אם הוא סיפר לאדמו"ר שלו את הנסיונות שלו, ואת כל מה שהוא עבר, או שהוא רק סגר את החליפה ויישר את הכובע לפני שנכנס, אמרתי לו, הרבי שלך הוא מלאך, הוא לא יודע מה עובר עליך, הוא לא מכיר את הנסיונות הנמוכים שלך, תמשיך לגרוס משניות, ויהיה לך רפואה, משנה אותיות משנה הבריות, המשניות משנים לך את החיים.

משניות – רפואת הנפש

המשניות מרפאים את נפש האדם, אני לא מכיר את כל השמות של כל מחלות הנפש, אבל בראש ובראשונה זה מרפא את המחלות של היצר, את כל התאוות הרעות, אנשים לא יכולים לספר לאף אחד מה מסתובב במוח שלהם, בן אדם חושב לעצמו: רבש"ע שאף אחד בעולם לא ידע מה מסתובב במוח שלי, איזו מחשבות יש לי, ורבינו מבטיח לו ישועה ודרך ועצה, לקחת את המשניות ולגרוס בכל יום, ועל ידי זה הוא יצא משאול תחתית ויגדל לצדיק גדול, יש לאנשים בכיס רחמנא ליצלן מכשיר קטן, שאפשר ליפול שם ולראות זוהמא שלא היו יכולים לראות מימות עולם, אברך יכול לשבת בחדר מחשבים ולראות שם את הדברים הגרועים ביותר, אף אם יש שם סינון חזק, מי שנפל מבין טוב על מה אני מדבר, ורבינו נותן לנו דרך לצאת מזה.

אני רוצה להודות כאן לחברי הקהילה כאן במאנסי, הכל היה כאן מאוד יפה, סעודה טובה, וסיום יפה, וכעת הזמן להתחזק בלימוד התורה, תתחילו כל יום דף אחד גמרא, מסכת סנהדרין, אני לא יהיה בברוגז אם תקחו כל יום חברותא,

בשמחה את המצוות שעושים עם הילדים, לא להשרות אורה של לחץ בשולחן שבת, שלא יזוו מהמקום... כמובן שצריך ללמד אותם דרך ארץ, וצריך לחנך אותם, ולהעיר להם, אבל לעטוף את ההערות עם המון שמחה והמון מחמאות, ולא להושיב אותם על הכסא עם מסמרים.

דרך הלימוד של רבינו – לכל הנסיונות שלנו

ובגלל כל הדברים הטובים שרבינו מביא אותנו אליהם, יש כל כך הרבה התנגדות, כן אחזו מזה ולא אחזו מזה, הדרך הלימוד כן של רבינו או לא של רבינו, כשמגיע אברך או בחור ומתחיל לשאול אם לזה באמת התכוון רבינו, אני כבר מבין שהוא מצא מישהו, שרוצה להרחיק אותו מדרך הלימוד, יושב בחור בישיבה, ומצא את הדרך הלימוד, וגורס משניות עם הרבה חיות, וזה שינה את כל החיים שלו, ופתאום הוא מגיע אלי, שהוא רוצה לראות איפה באמת זה כתוב בשיחות הר"ן, כי נראה שכתוב שם שכן צריך להבין, אם תפסיק לגרוס, אתה בעצמך תפסיד מזה, והאם סיפרת ליהודי הזה שהסביר לך שרבינו לא ממש התכוון לזה, מה היית לפני זה, ושלא למדת כלום, האם סיפרת לו את הנסיונות הכבדים שאתה מתמודד איתן.

האם האדמו"ר יודע מהנסיונות שלך?

הגיע אלי בחור, שעבר רחמנא ליצלן חטאים קשים ומרים, מעשה תועבה ממש, בזמן הסנהדרין היו סוקלים אותו, והוא מגיע אלי ומשיח את הלב ובוכה בדמעות שלישי, ואני אומר לו שיש לו דרך, הוא יכול לצאת מזה, על ידי גירסת משניות הוא יצא מזה, אפשר לצאת מכל תאוה על ידי אמירת משניות, ואכן הוא לקח את זה, שנתיים תמימות הוא גרס משניות,

מקשיב לרבי מברסלב שאומר לך ללכת לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ומעריב, זו ההצלחה הגדולה ביותר שיש.

שלום בית

להתפלל שחרית מנחה ומעריב בבית הכנסת, לא קשור אם יש לך עבודה או לא, וזה לא קשור אם עכשיו הסתכסכת בבית, לבית כנסת הולכים בכל מקרה, וכמובן תתפייס עם אשתך, צדיקים גילו לנו שבכל יום ישישי מגיעים קליפות לבית של כל יהודי, ולפעמים הקליפות כבר מגיעים ביום חמישי, ומנסים לעשות מחלוקת על כלום וכלום, תתבוננו ותראו את זה, למה שבוע שעבר היית מסוכסך איתה, ממש על איזה שטות, כי אתה רצית שיהיה שם, והיא רצתה כאן, והיא נכנסה למיטה ולא מדברת איתך, זה קליפות שנכנסים לבית, ובבוקר אתה חושב שאם היא תגיד לך גוט שבת יפה, אתה תחזיר לה יפה, אבל בגלל שהיא לא מדברת, אתה גם לא מדבר, ובינתיים גדלים ילדים מתוך פחד ואימה, הילדים גדלים בצורה לא בריאה, כשיש שלום בבית, וההורים חיים עם הרבה הערכה, הילדים גדלים בריאים, לא יעזור לך אם תקנה מתנות גדולות בחנוכה לילדים שלך, זה לא יתן להם כלום, אבל אם תדבר יפה לאשתך, תראה איך הילדים הקטנים רוקדים משמחה, והגדולים יעמדו בצד ויתמלאו בעונג, הם ישמחו שאבא שלהם לא צועק בגלל איזה חלה.

בגלל חתיכת אוכל מחריבים את הבית

כמה בתים כבר נחרבו בגלל חלה מחמצת [סאודו - Sourdough], למה לא קנית את זה... למה לא חיממת את זה... האם היא המשרתת שלך, למה אתה צועק עליה, למה בכל הסעודה בליל שבת אתה כועס בגלל שהיא שכחה לשים את זה על הפלטה, וכי בגלל קצת אוכל מחריבים את הבית, חז"ל אומרים בגיטין, בגלל תרנגול

ותלמדו בצורה נורמלית, אבל כשתגיע לדף ה. ותראה שכבר אין לך חברותא תמשיך ללמוד בדרך הלימוד, תזכרו כל הזמן מדרך הלימוד, כי רק על ידי דרך הלימוד תוכלו להמשיך, ובינתיים תמשיכו עם החברותא, ופתאום יהיה חנוכה, ואז החברותא לא יגיע, ובינתיים תמשיך דרך הלימוד, ובמסכת מכות תיקח חברותא... ושוב תחזור לדרך הלימוד, תקשיבו לרבינו, מוהרא"ש אמר שכל מי שציית לרבינו בתמימות ופשיטות בלי חכמות, הצליחו מאוד מאוד יפה בלימוד התורה.

ההצלחה של יוסף

יוסף הצדיק היה איש מצליח, מה היה ההצלחה שלו, הוא ישב בכלא במצרים, לבד בלי משפחתו, אבל התורה אומרת שהוא היה איש מצליח, והתורה לא אומרת את זה על אף אחד, רק על יוסף, אנשים חושבים ש'איש מוצלח', זה מי שעשיר גדול, ומי שקנה הרבה בניינים, זה לא נחשב להצלחה, אלו האנשים שמן השמים רוצים שיהיו להם הרבה דאגות ושיעבדו קשה, ואסור לשאול קושיות, אנחנו לא מבינים את דרכי ד', למה לאנשים האלו יש הרבה דירות והרבה מאוד דאגות בגלל זה, אבל זה לא נחשב בכלל להצלחה, הצלחה זה מי שנמצא עם הקב"ה, אני כל כך מתבייש כשאנשים אומרים לי, שהיו בקרית ברסלב וראו את ההצלחה שלי, שאברכים קונים כמה דונם, ובונים בית, ירחם השם, זה לא נחשב להצלחה, יש אנשים שהצליחו לקנות כמה דונם בערי החושך וברחו מכל היהדות, האם זה הצלחה, בוודאי שלא, הצלחה היא, כשיוסף הצדיק יושב בכלא, והוא זוכר כל רגע מהקב"ה, כשהבעל הבית אומר לך שיכול להיות שכרגע אתה מיותר בעבודה, הוא לא ממש פיטר אותך, הוא רק מרמז לך שאין כרגע עבודה, ואתה לא חייב לבוא מחר, וככה הוא לא צריך לשלם לך דמי פיטורין... אבל אתה לא הולך לשבת בדכאון במיטה, אלא אתה

האלו, לכבוד חג החנוכה תקבלו על עצמכם לא להכניס את זה הביתה, במקום זה תכניס הביתה גמרא יפה, גמרא מנוקדת ובוררה, ותשיר לעצמך את התיבות הקדושות של הגמרא, ואחרי זה תיקח משניות, ואחרי זה תיקח חומש, ואחרי זה תיקח ליקוטי מוהר"ן, ותעשה גן עדן אצלך בבית.

להיזהר מהלצים

ד' יעזור שנזכה להתחזק עם העצות של רבינו, ולא נסתכל על הלצים, קיבלתי השבוע טלפון מאברך כאן במאנסי, שבמשפחה שלו הזמינו אותו לאחד הרבנים כאן בעיר, והרב דיבר איתו נגד רבינו ונגד מוהרא"ש, צריך מאוד להישמר מהלצים האלו שמדברים נגד צדיקים, כשמישהו מדבר נגד צדיק שמסר נפשו לקרב יהודים להשי"ת, צריך מאוד לחשוש אם הוא ירא שמים, גם אם הוא נראה צדיק מבחוץ, ירא שמים לא מדבר על רבינו וירא שמים לא קורע ספרים שמקרבים את האדם להשי"ת, אבל אנחנו נתחזק כי אנחנו יודעים שהקב"ה בעצמו מניח את ההתנגדות נגד הצדיק, כי אין מקבלים גרים לימות המשיח, ואנחנו לא נתפעל מזה שמישהו צחק על דרך הלימוד, בנר ה' דחנוכה יחול יום ההילולא של הרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן, ומספרים שפעם אחד הוא הלך לטייל באיזה גינה, ורצה קצת להתבודד ולשוחח עם ד', וליווה אותו ר' אברהם משטענסקוב, ובינתיים ר' אברהם מטשענסקוב הלך לפינה אחרת, וכשחזר הוא רואה את ר' אברהם ב"ר נחמן יושב עם עיניים עצומות ומדבר עם ד', והוא רואה שמסביבו עומדים כמה גויים וצוחקים עליו, ועל התנועות שהוא עושה, אז הוא אמר לו, ר' אברהם צוחקים ממך, ענה ר' אברהם ב"ר נחמן: אברהם, אני לא אקריב את העולם הזה ואת העולם הבא שלי בגלל קופסת שיניים. מה כבר קרה שמישהו פתח את שיניו וצחק, מקסימום אגיד לו שהוא צריך לצחצח את השיניים,

ותרנגולת חרוב טור מלכא, לפעמים בגלל חתיכת עוף מחריבים בית שלם, מה כבר קרה שהיא שכחה להכין משהו מרוב טירדות, מה הסיפור שלך, אתה לא מתבייש, אתה רב בגלל חתיכת אוכל, בגלל חתיכת בקר אתה מוכן להקריב את השלום בית שלך? רבינו לא רצה שיבואו אליו בלי שלום בית, זה נכון שיש הרבה דרשות יפות, בענין ר' תנחום וכו', אנחנו נדבר את מה ששייך לנו, ואל תגיד לי שיש הרבה יראי השם שכנראה פרושים מכל ענייני הבית, כי רק לפני דקה סיפרת לי את ההתמודדות שלך בענייני קדושה, אז אל תנסה פתאום לעוף בשמים ולרצות להיות מלאך, אנחנו נהיה אנשים פשוטים, רבינו אהב את היהודים הפשוטים.

לא להכניס את הכלים הביתה

אנחנו נתחיל עכשיו מסכת סנהדרין, ונלמד מינימום דף אחד ביום, ובסדר דרך הלימוד אפשר ללמוד כל יום עשרות דפים, מה אתה עושה כעת בלילות החורף הארוכים? אתה תשב עם הטלפון שעות ארוכות על הספה? אתה יודע איזה צער אתה עושה לאשתך עם זה, וכי היא חייבת להתחנן אליך, 'תסתכל עלי', אתה חייב לראות איך הזמר הזה שר, ואתה אומר לה, בואי נראה יחד, אשה צדקנית, תשב איתך יחד לראות, כי היא חושבת אולי ככה תסכים להניח את הטלפון בצד, ולהסתכל עליה, ולשאול אותה איך עבר היום שלה, מה אתה צריך לדעת מה היה בכל מקום, מי ניגן שם ומי שיחק שם, ומה היה במסיבה הזאת ומה היה במסיבה הזאת, ואני לא מדבר ח"ו כשצופים ראיות אסורות, מה יש לראות כל כך, הרי זה חוזר על עצמו כל הזמן, להבדיל אלף אלפי הבדלות, בדברי תורה, יש כל הזמן חידושים, מחדשים עוד חידוש ועוד חידוש, אבל בראיות אסורות, מה עושים כל הזמן, רואים שוב וזהמא ושוב וזהמא, אני מתחנן אליכם אברכים יקרים, אל תביאו הביתה את המכשירים

צחק, הרי כל אחד רוצה לסיים את הש"ס, ולרוב האנשים אין סיכוי לסיים, ורבינו נתן לי דרך לסיים ש"ס פעם אחר פעם, ואני לא צריך להודיע לאף אחד שאני קשור לברסלב ולרבינו, אני יושב בשקט בבית וגורס דף אחרי דף, והגמרא רוחצת ומנקה את נפש האדם, ד' יעזור לנו שנוכל לציית לרבינו.

האם אני אסגור את המשניות בגלל איזה חבר שצחק ואמר: תסתכל הוא אומר משניות.

פעם עבר מישהו ליד דיר של עיזים וכבשים, וכל הכבשים צחקו עליו ואמרו מע... אז האדם הזה הוריד את הבגדים ונכנס לדיר להיות כבש כמוהם, כי כולם כבשים והוא לא רוצה שיצחקו עליו, וכי אני אסגור את המשניות בגלל שמישהו

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדף גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

אותו על מה רוקד ככה, הוא ענה אני רוקד על זה שיש לי רבי כזה, מצאתי הזדמנות שיש כאן חתונה, ואני רוקד משמחה על זה שיש לי רבי כזה, אתמול היה לי חתונה משפחתית, ורקדנו המון, כל הזמן הודיתי להקב"ה שיש לי רבי כזה, רבי שלא מתייאש ממני, רבי שאומר לי כל הזמן לחזור שוב אל הקב"ה, הרי אני כבר מזמן הייתי מתייאש ממני, זה לא הולך לי, אני לא יכול להיות ירא שמים, אבל יש לי רבי שלא מתייאש ממני, והוא אומר לי כל הזמן, תנסה שוב, תתחיל שוב, ברוך השם.

סנהדרין דף ד.

מגיעים ימי החנוכה הקדושים, אני מתחנן אליכם בחורים יקרים ואברכים יקרים, הרי כולנו רוצים לזכות לאור הגנוז, וכולנו רוצים להתקרב אל הקב"ה, איך מתקרבים, על ידי שלוקחים גמרא ומתחילים ללמוד, כן מבינים או לא מבינים, פותחים גמרא, וגורסים, כך עובדים את ד', מה זה לעבוד את ד'? לעמוד בפניה ולהתכופף חזק? לעבוד את ד' זה ללמוד גמרא אף אם לא מבינים, מה זה לימוד התורה לשמה? שלומדים כי הקב"ה אמר, ולא כי אני אוכל להראות למישהו איזה דיוק בגמרא, או איזה חידוש, אלא אלמד עוד דף ועוד דף, כי הקב"ה רוצה

סנהדרין דף ב.

- ברוב רחמיו וחסדיו אנחנו התחלנו היום מסכתא חדשה, מסכת סנהדרין, ומתפללים להקב"ה שנוכל ללמוד כל יום דף גמרא, ובעזרת השם בערב פסח ביום תענית בכורים, נסיים את המסכת.
- מגיעים עכשיו ימי החנוכה המאירים, היוונים רק רצו להשכיחם תורתך, לך תעבוד, תעשה כסף, ותהיה 'איש מוצלח', תהיה איש בין האנשים, הם לא רצו להרוג את עם ישראל כמו המן, אלא לקחת את האנשים מהתורה, אבל ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, הקב"ה שלח את הצדיקים, להציל את הדור, וכך בכל דור ודור שולח הקב"ה את הצדיקים, וזכינו והקב"ה שלח לנו את רבינו שיציל אותנו, והוא נתן לנו דרך ללמוד תורה, כן מבין, או לא מבין, מבין קצת, או מבין הרבה, גורסים את התורה הקדושה, ובתורה הקדושה נגנו האור הגנוז, מי שרוצה למצוא את הקב"ה, יכול למצוא אותו בתורה הקדושה, וההכנה הטובה ביותר לחנוכה זה להתחדש בתורה.

סנהדרין דף ג.

- ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה. פעם אחת ראו את ר' נתן רוקד מאוד בהתלהבות באיזה חתונה, שאלו

● למדנו היום את הפסוקים שרב ורב חסדא היו אומרים, כדי לא ליפול בגאווה, ורבינו מביא את זה בספר המידות [גאווה אות מ']: הפסוק אם יעלה לשמים שיאו, והפסוק כי לא לעולם חסון, מסוגלים לשבר את הגאווה.

● למדנו היום הרבה עצות טובות, למדנו את העצות לגאווה, ולמדנו מה שרב אמר, לפני שהיה יוצא לפסוק דין תורה, אני בעצמי הולך ומכניס את עצמי למקום סכנה, ולא עושה את צרכי הבית, ולא מביא מזה פרנסה. וכל אחד שמקבל אנשים צריך לדעת את זה, אני מדבר לעצמי, אני אומר את זה בהתבודדות, הרי אני מקבל אנשים ועוסק עם אנשים, ואני יכול בזמן הזה לדאוג לצרכי הבית ולפרק את הסוכה... צריך לדעת מה רצון ד' שנעשה.

● גם למדנו היום שאם יש שלום בית, אפשר לחיות בדירה קטנה, ויש מקום ברווח, אבל כשאין שלום בית, אפשר לבנות ארמונות ושום דבר לא יעזור.

● למדנו היום שהדיינים צריכים להיזהר לפסוק כפי התורה, מוהרא"ש היה הרבה חוזר איתנו, על הדיינים שלא פוסקים את הדין האמיתי, פחד פחדים מה שהם גורמים לישראל, כל הצרות נגרמות מזה, ירחם השם.

סנהדרין דף ח.

● אנחנו נמצאים בימי החנוכה הקדושים, הולכים להדליק את המנורה, אני לא כל כך אוהב את האנשים שאומרים שרק עכשיו זה זמן שאפשר לשוב בתשובה, ורק עד זאת חנוכה, ואחרי זה סוגרים את הדלת, ובפורים יפתחו את זה ליום אחד, ואחרי זה יסגרו שוב, כי אין ספק שתמיד אפשר לשוב בתשובה, ותמיד יכול כל אחד להחליט,

שאני אלמד גמרא.

סנהדרין דף ה.

● היוונים רצו להשכיחם תורתך, ולכן אנחנו נשב ונלמד שיעורי תורה, חומש גמרא משניות מדרש אגדה, מה שאפשר, לתפוס עוד ועוד, ואף אם לא מבינים, ואף אם שוכחים, ואף אם מרגישים ש'וטמאו כל השמנים', אנחנו נמשיך ונחפש את הפח שמן טהור, ונלמד עוד קצת תורה הקדושה ועוד קצת תורה הקדושה.

סנהדרין דף ו.

● למדנו היום שהדיין עושה צדקה עם שני בעלי הדין, גם אם הוא מחייב את האחד, כי בזה שהוא מוציא ממנו את הגזילה, הוא עשה איתו צדקה, מזה רואים שאם משהו עוזר למישהו אחר ברוחניות, הוא עושה איתו צדקה וחסד ואמת, וזו היתה עבודת רבינו, ורבים השיב מעון, היה מחזיר לבבות ישראל לאביהם שבשמים.

● כעת בימי החנוכה זה הזמן להתחדש מחדש, כל אחד יקח גמרא ויתחיל לגרוס דפי גמרא, ולקחת משניות ולגרוס פרקי משניות, ולקחת שו"ע ולגרוס סימנים בשולחן ערוך, כל אחד לפי בחינתו, וזו מצוות נר חנוכה, להתחדש מחדש עם האור הגנוז, ואת הנרות מדליקים בדלת, כי היהודי אומר, רבש"ע אני בדלת, ולא מכניסים אותי, אבל כאן אני אצעק, רבש"ע אני כן רוצה להאיר, אני מדליק נרות חנוכה, ורוצה שתאיר אותי מחדש, אני רוצה להיכנס לשערי הקדושה, וגם אם לא מכניסים אותי, אני אמשיך לעמוד בדלת ולעמוד בחלון, ולבקש, רבש"ע אני רוצה להיכנס.

סנהדרין דף ז.

אולי עכשיו אתה לא רואה את הדפים גמרא שלמדת, אבל יבוא יום, ויראו לך את כל הדפים שלמדת, ואתה תגיד: מה? כל כך הרבה דפים למדתי?

כבר סיימת ש"ס? מה? עוד לא סיימת ש"ס פעם אחת בחיים? אולי עכשיו בחנוכה הגיע הזמן שתעבור את הש"ס, אני אומר לך שזה לא דבר קשה, ואף לאברך שיש לו בית עם ילדים, וכל הזמן עסוק עם העבודה והילדים והאשה, בכל זאת יכול למצוא זמן, וכל שכן לבחור, או לאברך צעיר, שיש לו המון המון שעות מיותרות, שהוא יכול לעבור ש"ס.

מה זה כבר לסיים ש"ס, אפשר לעשות את זה בשלשה חודשים, כל יום עשרים ושמונה דף, כל יום תקדיש לזה שעתיים, ואתה מסיים בג' חודשים, קח את זה במקום ללכת לסאונה, אני לא רוצה ח"ו לדמות את התורה הקדושה ותענוגיה, להנאות של הבלי עולם הזה, אני רק רוצה להזכיר לכם, שכל ההנאות של עולם הזה נעלמים כלא היה, אני רואה את עצמי בגיל 43, ואני מנסה להבין מה יש לי מכל ההנאות שהיו לי מעולם, כלום, אולי באותו רגע נהנים קצת, אבל אחרי זה אין כלום, מה יש לי כן? מאז הבר מצוה שלי בשנת תשנ"ה, הנחתי תפילין כל יום, ולבשתי ציצית כל יום, וכיפה, ומזוזה, אלו הדברים שנשארו לי, ואותם אני לוקח איתי.

שמהיום והלאה הוא מתחיל ללמוד תורה.

אבל אני כן רוצה שתדעו שלפעמים יש זמנים שמקבלים סיוע מהשמים, מגיע כזה צ'ק מן השמים, שיוכל לעבור את הגלות, מגיע איזה רכב מאחורה ומעלה אותך את ההר, ואתה לא חייב לעלות לבר, וכעת בחנוכה, זה זמן שמתגלה אור הגנוז, ויהודי יכול לזכות ללמוד תורה, אשרי כל מי שיש לו שכל, וכל יום לוקח את הגמרא ואת המשניות, וגורס קצת בכל יום, וכך הוא זוכה לאור הגנוז.

סנהדרין ט.

אני רואה שאתה מחייך כשאני אומר 'ברוך השם מיר האבן זוכה געוועהן צו לערנען א דף גמרא', כי אני אומר את זה כל יום, אבל אני יגיד שוב: אה ברוך השם מיר האבן זוכה געוועהן, אתה יודע מה ההבדל בין המשולש פיצה שלך, לבין הדף גמרא שלי, כי אתה לא זוכר שלפני שנה וחצי היה לך פיצה ביום רביעי, וכל כך החיית את עצמך, אתה לא יכול לזכור את זה בכלל, אף שמאוד נהנית, אתה לא יכול לזכור שלפני ארבע שנים שחית בבריכה, והיה לך כל כך טוב, אתה לא זוכר דבר כזה, כמובן שצריך לאכול וצריך לצאת קצת להתאוורר, אבל אז כל כך נהנית והתענגת, ואתה בכלל לא זוכר את התענוג הזה, ואעפ"כ בשבוע שעבר הלכת שוב לשחות, ואתמול שוב אכלת, אבל הדף גמרא שלמדת בתשפ"א, הניחו בצד, זה מונח לידך בגן עדן.

שבת קודש פרשת וישב נצל ראש הישיבה שליט"א

בבארא פארק

מדור זה נכתב מפי השומעים ויהב
שהדברים לא מדוייקים או לא הובנו כראוי

- בשבת קודש שהה ראש הישיבה בבארא פארק, בחצר אביו כ"ק גאב"ד קארלסבורג שליט"א, לרגל שמחת שבת שבע ברכות לבתו, אחותו של ראש הישיבה, ובשבת בבוקר בערך בשעה 8:30 הגיע ראש הישיבה לבקר את בית המדרש היכל הקודש, וראש הישיבה לימד ב'ספרי הקודש' במשך כשעה שלימה, ואח"כ חזר להתפלל אצל אביו, ראש הישיבה התחיל ללמד בספר 'נר לצדיק', הספר של מוהרא"ש לחנוכה, ואמר, שהאמת היא שאין הבדל בין הספר הזה, לסידור עת רצון, או שאר ספרי מוהרא"ש, כי לכל הספרים של מוהרא"ש יש מטרה אחת, לקרב את לבבינו אל הקב"ה.
- ואמר שיש קטע אחד שזה הכי יפה מכל הספר, כי מוהרא"ש כותב שם המון כוונות על פי קבלה, שיש לכוון בעת הברכות ובעת ההדלקה, אבל לפני אמירת הברכות כותב מוהרא"ש: שיש להגיד בפשיטות את
- הברכות בקול ובהתעוררות, ולשבת מול הנרות, ולהדליקם.
- וביאר ראש הישיבה את כוונת מוהרא"ש שככתב את הספר, ואמר, שבשעה שמוהרא"ש פגש בירושלים את האנשים שעסוקים כל כך עם כבוד וכסף, ואנשים חושבים שזה נקרא 'ברסלב', לכן הוא כתב את הספר, שיראו שברסלב זה משהו יותר גדול מזה, אבל כוונתו לא היתה שהאברכים יהיו עסוקים עם הכוונות, אלא להדליק בפשיטות.
- ופנה ראש הישיבה לאחד האברכים שמתעסק בחשמל, מה עושים, כשנופל החשמל בבנין, והתשובה היא, יורדים למטה, היכן שנמצא ארון החשמל, ומרימים את הכפתור של החשמל, וזה מדליק את כל הבנין למעלה, ואף שלמטה המחסן נשאר חשוך, אבל על ידי הכפתור הקטן למטה, מדליקים את כל הבנין למעלה, אותו דבר זה בנר חנוכה,

אפשרות לנצל כל דקה, ומוהרא"ש אמר, עוד חמישים שנה, תבדוק, האם הקשבת לרבינו ותפסת בכל השנים האלו תורה והתבודדות, או שתמצא את עצמך על אותו מקום.

- ולימד בספר נר לצדיק, שרבינו הוא בבחינת יוסף הצדיק, אף שכולם חלקו עליו, הוא המשיך בקדושתו, ואמר ראש הישיבה שפעם אחת שאלו את הרה"ק מסאטמאר, למה חלקו על הרה"ק מברסלב, וענה שזה כמו המחלוקת של יוסף והשבטים, וביאר ראש הישיבה שהכוונה היא שרבינו הוא כמו יוסף הצדיק, שכולם חלקו עליו, וכפי שמוהרא"ש כותב.

- אחרי זה לימד ראש ישיבה בספר 'פעולת הצדיק', ולימד את השיחה מרבינו [שיחה ר"ט בשיחות הר"ן], שיש ללמד את הילדים את מה שהיה אצל רבינו: אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטהאן. ואמר שאתמול בלילה בשבע ברכות, הגיע אליו איזה אברך, ואמר לו: יש לי איזה דיבור מהרבי שלך מברסלב, ואמר בהתעוררות את השיחה, שיש לספר לילדים את כל מה שהיה כאן. ואמר ראש הישיבה, אני לא כל כך הבנתי למה הוא התלהב משיחה זו, אבל אני הבנתי שמן השמים רוצים שאני ידבר יותר מרבינו, ושאספר לתלמידים מהעצות של רבינו.

- ואמר ששמע בשם הרה"צ ר' אלימלך בידערמאן שליט"א שמדליקים את המנורה, בצמר גפן הנקרא 'וואטע' גם לאלו הרחוקים, שהם בבחינת וואטע [רחוקים], יכולים להתקרב אל ד'.

גם אם למטה הכל חשוך לך, אתה יכול בהדלקת הנרות שלך להדליק את כל האורות למעלה, אף אם נראה לך שזה נשאר חשוך, וכך זה עם השמות הקדושים, על ידי שמדליקים בפשיטות, בסוף השמות כבר יאירו, ויוכלו גם לכוון את השמות, אבל המטרה היא להדליק בפשיטות.

- ודיבר בענין 'חלישות הדעת שעובר על המקורבים החדשים', שדיבר בליל שישי, שלא רק מקורבים חדשים עוברים חלישות הדעת, אלא על כל אחד ואחד עובר מה שעובר, ואף מי שחושב שהוא כבר מקורב המון שנים, ידע שהכל יכול להתהפך ברגע, וחייבים להתחזק, וסיפר על אחד שהיה מאוד מקורב למוהרא"ש, והוא היה מטמין את עצמו בתוך הבימה, לפני תפילת מנחה, כי אם מוהרא"ש יכנס וידבר עם מישהו, יוכל לשמוע עוד איזה שיחה ממוהרא"ש, ואמר ראש הישיבה, אני לא חושב שזה נקרא מקורב, אני חושב שמקורב זה מי שלומד ספרים של הצדיק, אבל בסוף היהודי הזה התהפך נגד מוהרא"ש, ועשה מסירות נגדו, ובסוף היה לו מיתה משונה, וכמה ימים שכב במיתתו ואף אחד לא ידע בכלל שהוא מת.

- ואמר שהרבה פעמים חושבים, האם באמת רבינו התכוון להתבודדות שמוהרא"ש אמר, והאם באמת רבינו התכוון לדרך הלימוד שמוהרא"ש אמר, וכעת כשיש לו חתונה ושבע ברכות, ורואה את כל בני המשפחה הלמדנים, אבל לא יודעים מה לעשות בכל השעות הפנויות, ולנו שיש את ההתבודדות ואת דרך הלימוד, יש לנו

